TWO Chapter 566 งานประมูลระบบครั้งที่ 3

ไกอา ปีที่ 3 เดือนที่ 1 วันที่ 1, ช่วงบ่าย

ณ คฤหาสน์ขุนพลผู้ว่าราชการแห่งหนานเจียง

โอหยางโชวเรียกผู้บัญชาการสูงสุด เจิ้งเหอ และเจ้ากรมกิจการทหาร ตู่หรูฮุ่ย ที่เพิ่ง จะกลับมาจากฐานที่มั่นมู่หลาน มาประชุมที่ห้องอ่านหนังสือของเขา

พวกเขาพูดคุยกันเรื่องแผนการเดินเรือ ซึ่งโอหยางโชวต้องการจะออกกฎหมาย

ในช่วงครึ่งแรกของปีที่ 3 ดินแดนจะมุ่งเน้นไปที่กิจการภายใน เพื่อเสริมสร้าง รากฐานให้มั่นคง พวกเขาจะไม่เริ่มสงครามกับศัตรูในช่วงเวลานี้

ในช่วงเวลานี้ จะเป็นวัดหงหลู่ของจางยี่ที่มีโอกาสแสดงความสามารถของพวกเขา สำหรับโอหยางโชว แผนการเดินเรือเป็นเพียงความฝันเท่านั้น

แต่หลังจากที่ได้รับคู่มือเทคโนโลยีการสร้างอาวุธปืนของราชวงศ์หมิง, บัฟการ เดินเรือ และเจิ้งเหอแล้ว แผนการนี้ก็มีโอกาสที่จะบรรลุผลสำเร็จได้ในที่สุด

โอหยางโชวต้องการใช้โอกาสนี้ ขยายความนำหน้าของเขาในประเทศจีน เขา ต้องการจะทำมัน เพื่อไม่ให้ตี่เฉินและคนอื่นๆไล่ตามเขาได้ทัน แม้ว่าพวกเขาจะ แลกเปลี่ยนคะแนนความสำเร็จกับเงินจำนวนมหาศาล แต่พวกเขาก็ยังจะไม่ สามารถข้ามผ่านดินแดนซานไห่ได้

ในประวัติศาสตร์ เจิ้งเหอมุ่งหน้าไถึงมหาสมุทรแอตแลนติกส์ และเขาสามารถ เดินทางไปถึงทวีปแอฟริกาได้ อย่างไรก็ตาม โอหยางโชวมองไปที่อังกฤษที่อยู่ใน ทวีปยุโรป

เขาต้องการจะทำการค้ากับที่นั่น

ความคิดของโอหยางโชวบ้าคลั่งเป็นอย่างมาก มันทำให้เลือดของเจิ้งเหอเดือด พล่าน และสถานะความจงรักภักดีของเขาก็เพิ่มขึ้นถึง 10 จุด

สำหรับแผนการเฉพาะและการเตรียมการ เจิ้งเหอจะดูแลเรื่องนี้ด้วยตัวเอง โดยมี กรมกิจการทหารคอยให้ความช่วยเหลือ

ดังนั้น เขาจึงต้องให้เจิ้งเหอและตู่หรูฮุ่ยทำงานร่วมกัน

ตู่หรูฮุ่ยจะส่งเรื่องการจัดระเบียบโครงสร้างกองทัพให้กับรองเจ้ากรม เจ้ากั้ว จากนั้น เขาก็จะเข้ามาช่วยเจิ้งเหอทำแผนการในตำนานของเขาให้เสร็จสมบูรณ์

ทั้งสามพูดคุยเรื่องนี้กันอย่างลึกซึ้ง จนกระทั่งเวลาล่วงเลยไปจนดึกดื่น การประชุม ของพวกเขาจึงสิ้นสุดลง

วันรุ่งขึ้น ภายใต้ความช่วยเหลือของตู่หรูฮุ่ย เจิ้งเหอเริ่มเดินทางอออกจากเมืองซาน ไห่

เขามุ่งหน้าไปยังฐานที่มั่นของกองเรือทั้งสาม เพื่อวางแผนโครงการการเดินเรือ และ เริ่มต้นการเตรียมการ

การเดินเรือ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในระยะไกลนั้นไม่ง่ายเลย

การส์รางเรือรบ, การรับสมัครและฝึกอลรมกะลาสี, การเตรียมคนและทรัพยากร และการจัดตั้งกองเรือเดินทางขึ้น เหล่านี้ไม่สามารถจะทำให้เสร็จสมบูรณ์ได้ใน 1 วัน

อย่างไรก็ตาม เนื่องจากมันใกล้ฤดูหนาวแล้ว พวกเขาจึงจำเป็นจะต้องออกเดินทาง ให้เร็วที่สุด จีนอยู่ถัดจากมหาสมุทร ลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือกำลังจะพัดไปทางมหาสมุทร อินเดีย ถ้าพวกเขาพลาดโอกาสนี้ พวกเขาจะไม่สามารถเดินทางต่อไปได้

ก่อนที่จะมีการประดิษย์เครื่องจักรไอน้ำขึ้นมา การเดินเรือระยะไกลจำเป็นจะต้อง ยึดมั่นกับกำหนดเวลาที่เข้มงวด

.....

ในเวลาเดียวกันนั้น โอหยางโชวได้นำเงินที่ยังเหลือราว 100,000 เหรียญทอง มุ่ง หน้าไปยังชิงตู พร้อมกับองครักษ์ส่วนตัวของเขา

องครักษ์เงาขององครักษ์ซานไห่ ได้เข้าควบคุมส่วนหนึ่งของชิงตูแล้ว ผู้บัญชาการ ขุ่ยเทียนฉี ได้เข้ามายังชิงตู เพื่อตรวจสอบความปลอดภัยของโอหยางโชวด้วยตัวเอง

เห็นได้ชัดว่า ไม่มีใครพยายามจะลอบสังหารเขาได้อีก

ในขณะเดียวกัน ซ่งเจี๋ยยังคงอยู่ที่เมืองซานไห่ เพื่อจัดเตรียมสำหรับงานแต่งงานของ พวกเขา

ตำแหน่งของโอหยางโชวค่อนข้างจะพิเศษ งานแต่งของเขาจึงแตกต่างไปจากงาน แต่งของคนทั่วไป ส่งผลให้การเตรียมการมีมากมายและซับซ้อนเป็นอย่างมาก

สำหรับเรื่องนี้ พวกเขาถึงกับจัดตั้งฝ่ายจัดเตรียมงานแต่งงานขึ้นมา เพื่อรับผิดชอบ มัน

โดยมีเจียงซางรับหน้าที่เป็นหัวหน้าฝ่าย

สำหรับงานเฉพาะด้าน กรมการศึกษา,วิทยาศาสตร์, วัฒนธรรม และสาธารณสุขจะ รับผิดชอบ เจียงซางจะควบคุมกระบวนการงานแต่งทั้งหมด ขณะที่หัวหน้าฝ่ายการศึกษา สู่ ซูต้าจะเก็บรายละเอียดไม่ให้ตกหล่น

กรมการเงินใจกว้างเป็นอย่างมาก พวกเขาจัดงบ 100,000 เหรียญทอง สำหรับ จัดเตรียมงานแต่งงานนี้

งานจะถูกจัดขึ้นในวันที่ 2 ของปีใหม่จีน หรือวันที่ 4 ของเดือนที่ 2

.....

เนื่องจากเขาเพิ่งจะอธิษฐานที่บ้านคำอธิษฐานแห่งเงินไป ทำให้เขาต้องใช้เงิน 100,000 เหรียญทองไปอย่างช่วยไม่ได้ เพื่อไม่ให้เป็นภาระแก่กรมการเงิน โอหยาง โชวจึงทำได้เพียงลดวงเงินในงานประมูลของเขาลงเท่านั้น

ด้วยเงิน 100,000 เหรียญทองนี้ โอหยางโชวไม่สามารถจินตนาการได้ว่า เขาจะใช้ จ่ายใดๆกับมันได้

ถึงกระนั้น เขาก็ยังคงต้องไป

งานประมูลครั้งนี้เป็นงานใหญ่ โอหยางโชวจึงไม่ยอมพลาดมัน

ชิงตูยังคงคึกคักตามปกติ

ข้อแตกต่างเดียวก็คือ อำนาจภายในเมืองกำลังเติบโตและหนาแน่นขึ้น

ชิ้นส่วนข้อมูลกำลังมีผลต่อเมืองหลวงอย่างช้าๆ

ในฟอรั่ม มีบางคนอ้างว่า พวกเขาได้รับเควสที่เกี่ยวข้องแล้ว ใครจะรู้ว่า คำกล่าว ของพวกเขานั้นจริงหรือเท็จ

เนื่องจากการยกเลิกส่วนการประมูลสุดยอด ผู้เล่นจึงขาดช่องทางการระบายไอเท็ม ที่พวกเขาได้รับมาจากเควสหรือการผจญภัย อย่างไรก็ตาม ยังคงมีคนฉลาดบางคน ที่เปิดแผงลอยอยู่ที่ข้างหอประมูล มองออกไป จะเห็นแผงลอยจำนวนมาก อยู่เต็มท้องถนน และมันก็เต็มไปด้วยเสียง ของการต่อรองราชาของผู้เล่น

ในช่วงที่ยังมีส่วนการประมูลพิเศษ ฉากเช่นนี้แทบจะไม่มีให้เห็น

ขณะที่โอหยางโชวเดินไปบนถนนภายใต้การคุ้มครองขององครักษ์ เขาได้ระลึกถึง ชีวิตที่แล้วของเขา ในช่วงเวลานั้น เขาก็เดินไปตามถนนเช่นเดียวกับตอนนี้

ในตอนนั้น เขาหวังว่า เขาจะได้รับอุปกรณ์ราคาแพงด้วยเงินเพียงเล็กน้อยที่เขามี อย่างไรก็ตาม เขากลับบ้านด้วยความผิดหวังทุกครั้ง

เมื่อคิดถึงช่วงเวลาดังกล่าวแล้ว โอหยางโชวก็เต็มไปด้วยความรู้สึก

โอหยางโชวมองไปที่แผนงลอยต่างๆ บางครั้ง เขาก็ส่ายหัว สำหรับโอหยางโชวใน ปัจจุบันแล้ว ไอเท็มธรรมเหล่านี้จะทำให้เขาสนใจได้อย่างไร?

แม้ว่าถนนจะยุ่งวุ่นวาย โอหยางโชวและกลุ่มของเขาก็ยังคงสะดุดตาอย่างมาก เพียง องครักษ์ที่แข็งแกร่งนับน้อย ก็มากพอจะทำให้ผู้เล่นคนอื่นๆหลีกทางให้แล้ว

แล้วยังมีบางคนที่จดจำเขาได้อย่างรวดเร็ว

"นั่นมันลอร์ดแห่งเหลียนโจวนี่!" คนผู้หนึ่งกล่าวขึ้น

"นั่นเขาจริงๆ เขารู้สึกเบื่อหน่ายหรือ? ถึงได้ออกมาเดินตามท้องถนน เพื่อดูแผง ลอยเช่นเดียวกับพวกเรา" อีกคนกล่าว

"เขาหล่อมากเลย..." หญิงสาวไร้สมองกล่าว

ทั่วทั้งถนนกลายเป็นตื่นเต้นและคึกคักขึ้นมา เนื่องจากการปรากฎตัวของของเขา

ใบหน้าของโอหยางโชวแสดงถึงความอึดอัดใจ

เฉินต้าเมิ่งนำองครักษ์มาอย่างเพียบพอ เพื่อไม่ให้ใครเข้าใกล้เขาได้

ดังนั้น เขาจึงยังคงเดินเล่นต่อไปได้

อย่างไรก็ตาม เนื่องจากอัตลักษณ์ของเขาถูกเปิดเผย ผู้ขายทั้งหมดจึงมองเขา แตกต่างออกไปจากเดิม พวกเขาหยิบสินค้าของพวกเขาขึ้นมา และโปรโมทพวกมัน ไปทางเขา

ทุกคนรู้ว่า เขาเป็นคนที่ร่ำรวย

TWO Chapter 567 แผนที่ขุมสมบัติอ่าวเป่ยไห่

หันหน้าไปทางแผงลอย โอหยางโชวเพียงแค่ยิ้มออกมา

เห็นได้ชัดว่าเขาจะไม่ซื้อสมบัติของพวกเขา เพียงเพราะพวกเขาปฏิบัติดีกับเขา

โอหยางโชวไม่ใช่คนสุรุ่นสุร่าย

นี่คือความแตกต่างระหว่างผู้เล่นชั้นสูงและผู้เล่นทั่วไป

ขณะที่เขาเริ่มหมดความสนใจและเตรียมกลับออกไป แผนที่บางอย่างก็ได้ปรากฎ ขึ้นตรงหน้าเขาอย่างฉับพลัน

'แผนที่ขุมสมบัติอ่าวเป่ยไห่(2/3)!'

เมื่อเห็นมัน โอหยางโชวก็คิดถึงแผนที่อีก 2 ชิ้นในถุงเก็บของของเขา

โอหยางโชวเคยคิดว่า เขาคงจะขาดโชคชะตากับสมบัตินี้ แผนที่ทั้ง 2 ชิ้นที่เขามี มัน ถูกเก็บอยู่ในส่วนที่ลึกที่สุดในถุงเก็บของของเขา เกือบจะถูกลืมไปแล้ว

ใครจะคิดว่า เขาจะค้นพบแผนที่สุดท้ายที่นี่

โชคชะตาช่างน่าอัศจรรย์อย่างแท้จริง

ในขณะนั้น โอหยางโชวคิดจริงๆว่า โชคดีของปิงเอ๋อคงจะติดตัวเขามาด้วย

หาวส่วนการประมูลสุดยอดไม่ถูกลบออก และแผงลอยเหล่านี้ไม่ถูกตั้งขึ้น มันก็จะ ทำให้เขาไม่ระลึกถึงอดีต และทำให้เขาไม่ได้พบกับแผนที่นี้

ถึงแม้ว่า เขาจะตกใจ แต่ใบหน้าของเขากลับยังคงนิ่งเฉีย ไม่ได้แสดงอาการใดๆ ออกไปเลย หลังจากนั้น เขาก็ไม่ได้จงใจมองไปที่แผนที่ในทันที แต่เขามองไปยังไอ เท็มอื่นๆแทน

เจ้าของแผงลอยเป็นผู้เล่นชาย และดวงตาของเขาเต็มไปด้วยความตื่นเต้น แม้ว่าโอ หยางโชวจะไม่ต้องการเอาเปรียบคนผู้นี้ แต่เขาก็ไม่ยอมให้เจ้าของแผงลอยผู้นี้ปล้น เขาได้เช่นกัน

"เป็นอย่างไรบ้าง? มีอะไรที่ท่านชอบหรือไม่?" เจ้าของแผงลอบกล่าวด้วยรอยยิ้ม กว้าง

"รายการนี้ราคาเท่าไหร่?"

โอหยางโชวชี้ไปที่ม้วนกระดาษลักษณะพิเศษดินแดนและถาม

"5,000 เหรียญทอง!" ตามที่คาดไว้ เจ้าของแผงลอยต้องการจะฉีกกระเป๋าเงินของ เขา ม้วนกระดาษลักษณะพิเศษดินแดนนี้ มีบัฟปริมาณน้ำฝน เพิ่มขึ้น 5% นอกจากนี้ มันยังมีระยะเวลาจำกัดเพียง 3 เดือนเท่านั้น

มันเป็นสิ่งที่เกือบจะไร้ประโยชน์สำหรับดินแดน

เขาตั้งราคา 5,000 เหรียญทอง กับของที่เกือบจะไร้ประโยชน์ชิ้นนี้

เขาคิดว่า โอหยางโชวเป็นคนโง่จริงๆหรือ?

โอหยางโชวยิ้มไปเจ้าของแผงลอย แต่ไม่มีใครรู้สึกได้ว่ามันเป็นรอยยิ้ม

แม้ว่าเขาจะไม่ได้กล่าวอะไรออกมา แต่เจ้าของแผงลอยก็รู้สึกได้ถึงแรงกดดันที่มอง ไม่เห็น

โอหยางโชวกล่าวกับเขาด้วยคำง่ายๆว่า "อย่าทำเหมือนข้าเป็นตัวตลก!"

เจ้าของแผงลอยยิ้มอย่างงุ่มงามขณะที่กล่าวออกมา "1,500 เหรียญทอง!"

โอหยางโชวส่ายหัว และแสร้งทำเป็นเหมือนจะจากไป

"เห้อ 1,000 เหรียญทอง นี่เป็นราคาที่ต่ำที่สุดแล้ว!" ในที่สุด เขาก็ได้พบกับลอร์ดที่ โดดเด่น เขาจึงไม่ต้องการจะพลาดการซื้อขายดีๆ

"ตกลง!" เมื่อโอหยางโชวเห็นว่า เขาต่อราคามากพอแล้ว เขาจึงไม่ต้องการจะ เสียเวลาอีก เขาถามต่อไปว่า "มีรายการอื่นๆที่น่าสนใจอีกหรือไม่?"

"แน่นอน แน่นอน!"

เขาตอบอย่างตื่นเต้นขณะรับเงิน 1,000 เหรียญทองมาจากโอหยางโชว

สำหรับลอร์ดทั่วๆไปแล้ว เงิน 1,000 เหรียญทอง ยังคงถือว่าเป็นเงินจำนวน มหาศาล เมื่อเจ้าของแผงลอยข้างเคียงเห็นการซื้อขายนี้ พวกเขาก็เต็มไปด้วยความ อิจฉา

สถานการณ์เช่นนี้ทำให้เจ้าของแผงลอยรู้สึกอึดอัดมากขึ้น

"ชิ้นนี้เป็นอย่างไร?" เขาหยิบชุดเกราะสั่วจื่อขึ้นมา

โอหยางโชวส่ายหัว

"แล้วนี่ล่ะ?" เขาสุ่มหยิบลูกบอลกลมๆขึ้นมา

โอหยางโชวส่ายหัว การแสดงออกของเขาเริ่มทำให้เห็นว่า เขากำลังจะหมดความ อดทน

"แผนที่ขุมสมบัติล่ะ? นี่เป็นดังสมบัติเลยนะ" สุดท้ายแล้ว เจ้าของร้านก็หยิบแผนที่ ขุมสมบัติที่โอหยางโชวต้องการจริงๆขึ้นมา

"ขุมสมบัตินี้อยู่ที่อ่างเปยไห่ ที่นั่นอยู่ในดินแดนของท่านด้วยนี่" เจ้าของแผงลอย เจตนากล่าวออกมา ขณะที่เขายิ้มอย่างสดใส

"เชิญท่านดูก่อนได้"

โอหยางโชวพยักหน้า และรับแผนที่ขุมสมบัติมาเพื่อยืนยันความถูกต้อง

เจ้าของแผงลอยมองไปที่โอหยางโชวอย่างเป็นกังวล เขาคาดหวังกับการแสดงออก ของโอหยางโชวมาก แต่สุดท้ายแล้ว โอหยางโชวก็ส่ายหัวและถอนหายใจ

"แผนที่นี้มีข้อบกพร่องนี่"

เมื่อเจ้าของแผงลอยได้ยินเช่นนั้น เขาก็หัวเราะอย่างเฉื่อยชา เห็นได้ชัดว่าเขารู้ ข้อบกพร่องของรายการนี้อยู่แล้ว ถ้ามันสมบูรณ์ เขาคงจะขายมันในส่วนการ ประมูลสุดยอดไปแล้ว เหตุใดเขาจะต้องรอจนถึงวันนี้?

"ไม่ว่ามันจะมีข้อบกพร่องหรือไม่ มันก็ยังคงเป็นแผนที่ที่หาได้ยาก ใครจะรู้ว่า ท่าน นั้นโชคดีเป็นอย่างมาก ท่านอาจจะได้อีก 2 ชิ้น ที่เหลือไม่นานหลังจากนี้ก็เป็นได้" เจ้าของร้านกล่าวเพิ่มเติม

"สถานะโชคดีพื้นฐานของข้ามีเพียง 5 แต้ม..."

""

เจ้าของแผงลอยพูดอะไรไม่ออก มีเพียงความอึดอัดที่เต็มอยู่บนใบหน้าของเขา

"เกี่ยวกับเรื่องนี้ บอกราคาที่เหมาะสมมา ข้าจะซื้อมันเป็นของสะสม" น้ำเสียงของ โอหยางโชวนั้นสงบมาก ไม่มีใครสามารถจะจับผิดเขาได้เลย

การฝึกอบรมอย่างยาวนานในดินแดนขอเงขา ไม่ใช่สิ่งที่ผู้เล่นทั่วไปจะสามารถ เปรียบเทียบได้

ไม่ว่าเจ้าของแผงลอยจะฉลาดเพียงใด เขาก็ไม่อาจจะเอาชนะจิ้งจ้องเจ้าเฒ่าอย่างโอ หยางโชวได้

"20,000 เหรียญทอง!"

เห็นได้ชัดว่าคนผู้นี้โลภอย่างมาก

โอหยางโชวไม่ได้กล่าวสิ่งใด เขาเพียงแค่แสดงท่าทีว่ากำลังจะเดินออกไปเท่านั้น "เดี๋ยว เดี๋ยว... ไม่ ไม่!" เมื่อเห็นว่าโอหยางโชวกำลังจะออกไปจริงๆ เจ้าของแผง ลอยก็ตำหนิความโลภที่มากเกินไปของตัวเอง "5,000 เหรียญทอง 5,000 เหรียญทอง ท่านเอามันไปได้เลย" เขาดูลุกลี้ลุกลนมาก โอหยางโชวยังคงใจเย็น ใบหน้าของเขาไม่มีการเปลี่ยนแปลงใดๆ "3,000 เหรียญ ทอง!"

เสียงของเขาสงบอย่างน่าเหลือเชื่อ

เมื่อเจ้าของแผงลอยได้ยินเช่นนั้น เขาก็รู้ว่าไม่สามารถจะต่อราคาได้อีก เขาจึงตกลง

โอหยางโชวรับเอาแผนที่มา แล้วออกไปทันที เขาไม่มีอารมณ์จะดูรายการใดๆอีก ต่อไป ใครจะรู้ว่า โชคดีครั้งนี้จะนำความมั่งคั่งมากเพียงใดมาสู่ดินแดนซานไห่

ขณะที่โอหยางโชวเก็บแผนที่ไว้ในถุงเก็บของของเขา แจ้งเตือนจากระบบก็ดังขึ้นที่หู ของเขา

"แจ้งเตือนระบบ : ขอแสดงความยินดีกับผู้เล่นฉีเยว่หวู่ยี่ สำหรับการรวบรวมแผนที่ ขุมสมบัติอ่าวเป่ยให่ทั้งสามได้ครบ คุณต้องการรวมแผนที่ทั้งสามหรือไม่?"

"ใช่!"

เกิดเสียงดังขึ้น จากนั้น แผนที่ทั้งสามก็รวมกันกลายเป็นแผนที่ขุมสมบัติที่ดูเก่าแก่ และสมบูรณ์เพียงชิ้นเดียว

สมบัติของโจรสลัดที่มีชื่อเสียงที่สุดในประวัติศาสตร์อ่าวเป่ยไห่ เพชฌฆาตรโลหิต ได้เปิดเผยต่อโอหยางโชวแล้ว

หลังจากที่ออกจากแผงลอยแล้ว โอหยางโชวก็หยิบแผนที่ขุมสมบัติที่สมบูรณ์ ออกมาดูทันที

ตามรายละเอียดของแผนที่ขุมสมบัติ สมบัติถูกฝังอยู่บนเกาะร้าง นอกจากนี้ เกาะ ยังอยู่ในเขตอ่าวเป่ยไห่ด้วย ส่วนที่ทำให้โอหยางโชวขมวดคิ้วก็คือ มันตั้งอยู่ใกล้กับภูมิภาคอันนัม เพื่อให้ได้ สมบัตินี้ เขาจะต้องแจ้งเตือนผู้เล่นในภูมิภาคอันนัม

ตามที่คาดไว้ สวรรค์จะไม่ให้ของฟรีแก่ทุกคน

TWO Chapter 568 อาวุธระดับพระเจ้าอีกชิ้น

ในส่วนของภูมิภาคอันนัม ภูมิภาคนี้อยู่ในระยะโจมตีตามยุทธศาสตร์ของโอหยาง โชว

ทำไมเขาไม่ถือโอกาสนี้อุ่นเครื่องล่ะ?

โอหยางโชวคิดในใจ ขณะที่เขากำลังเดินเข้าไปในหอประมูล ในตอนนั้นเอง เขาได้ พบกับชุนเซิ่นจุน

"โอ้ นั่นลอร์ดฉีเยว่หวู่ยี่ไม่ใช่หรือ?"

หลังจากที่พลาดพลั้งด้วยน้ำมือของโอหยางโชวมาหลายต่อหลายครั้ง ชุนเซิ่นจุนไม่ สามารถรักษามารยาทที่ดีต่อหน้าโอหยางโชวได้อีกต่อไป

"ใช่ ข้าเอง!" โอหยางโชวสงบมาก

"เจ้าต้องการจะแสดงโชวของเจ้าอีกครั้งในระหว่างงานประมูลครั้งนี้หรือ?" ชุนเซิ่น จุนหลี่ตาลง "คิดเกี่ยวกับมัน เจ้ามีชื่อเสียงอย่างมากในงานประมูลเช่นนี้นี่"

คำกล่าวของเขาเป็นความจริง ในงานประมูลระบบ 2 ครั้งที่ผ่านมา โอหยางโชวได้ ใช้ประโยชน์จากเงินทุนของเขา กวาดรายการในงานประมูลไปกว่าครึ่ง

แน่นอนว่า คำกล่าวที่ออกมาจากชุนเซิ่นจุนนี้มีความหมายแตกต่างออกไป

โอหยางโชวยิ้ม เห็นได้ชัดว่าเขาเข้าใจความตั้งใจของชุนเซิ่นจุน "มันจะไม่เกิดขึ้นใน ครั้งนี้ ข้ามาที่นี่เพื่อดูการต่อสู้เท่านั้น ข้าคิดว่า ข้าสามารถจะเป็นพยานถึงความ รุ่งโรจน์ของผู้ที่ร่ำรวยที่สุดในประเทศจีนได้"

"เหอะ ดีใจด้วยที่เจ้ารู้สถานที่ของตนเอง" ชุนเซิ่นจุนกล่าว

"พูดได้ดี ในที่สุดบางคนก็รู้ถึงสถานที่ของตนเอง" ผู้เล่นที่อยู่ด้านหลังของชุนเซิ่นจุน กล่าวขึ้น

เมื่อโอหยางโชวได้ยินเช่นนั้น ดวงตาของเขาก็กลายเป็นเย็นชา

"ฮ่าๆๆ ล้อเล่นๆ" แม้ว่าเขาจะบอกว่าล้อเล่น แต่ใบหน้าของเขากลับแสดงถึงการ เยาะเย้ยอย่างปฏิเสธไม่ได้

เป็นธรรมดาที่โอหยางโชวจะไม่สนใจคนไร้ประโยชน์เหล่านั้น เขาเพียงกล่าวกับชุน เซิ่นจุนว่า "ข้าคงต้องขอแสดงความยินดีกับเจ้าล่วงหน้าด้วย ข้าหวังว่า เจ้าจะได้รับ สิ่งที่ดีในการลงทุนครั้งนี้ และไม่จบลงด้วยมือเปล่าอีกต่อไป"

เมื่อชุนเซิ่นจุนได้ยินเช่นนั้น ใบหน้าของเขาก็กลายเป็นดำทมึนในทันที

เห็นได้ชัดว่า ตระกูลของเขา ได้ใช้โอกาสแลกเปลี่ยนคะแนนความสำเร็จครั้งนี้ รวบรวมเงินทุนจำนวนมหาศาล

ชุนเซิ่นจุนเต็มไปด้วยแรงกดดันบนบ่าของเขา

งานประมูลครั้งนี้ เป็นสัญญาณของสิ่งที่จะเกิดขึ้นต่อจากนี้

ในระหว่างงานประมูลครั้งที่ 2 ชุนเซิ่นจุนได้รับข้อมูลภายใน และเขาได้เตรียมเงินไว้ พอสมควร อย่างไรก็ตาม หลังจากที่โอหยางโชวทำลายแผนการของเขา มันจึงเป็น ธรรมดาที่เขาจะเกลียดชังโอหยางโชวเป็นอย่างมาก

เมื่อได้พบกันที่ประตูเช่นนี้ เขาจึงต้องการจะเยาะเย้ยโอหยางโชว

อย่างไรก็ตาม โอหยางโชวเห็นถึงความตั้งใจของชุนเซิ่นจุน เขาจึงทำเป็นไม่สนใจ และเดินเข้าไปในหอประมูลโดยตรง

มองตามหลังเขาไป รอยยิ้มล้อเลียนบนใบหน้าของชุนเซิ่นจุนจางหายไป และเขา เริ่มคิดอย่างลึกซึ้ง มันเห็นได้อย่างชัดเจนว่า ความตั้งใจของเขานั้นล้มเหลว

'อย่าบอกนะว่า เขามีเงินทุนลับ?'

ชุนเซิ่นจุนเดินตามเข้าไปในหอประมูล

ก่อนที่งานประมูลครั้งนี้จะเริ่มขึ้น การแข่งขันก็ได้เริ่มขึ้นก่อนแล้ว

"หวู่ยี่ ทางนี้!"

ไป๋ฮัวเข้ามาที่หอประมูลก่อนเขาแล้ว เธอจึงเรียกโอหยางโชวที่เพิ่งจะเข้ามา

ในระหว่างงานประมูล สมาชิกพันธมิตรซานไห่จะรวมตัวกัน สิ่งนี้กลายเป็นประเพณี ไปแล้ว

กลุ่มอำนาจอย่างพันธมิตรซานไห่ เป็นสิ่งที่แม้แต่หอประมูลก็ไม่กล้าจะขัดใจ ดังนั้น ห้องสูทหมายเลข 1 บนชั้นที่ 2 จึงถูกเก็บไว้สำหรับพวกเขาโดยเฉพาะ

เสียงตะโกนของไป๋ฮัว ได้แจ้งเตือนหอประมูลทั้งหมด ในทางตรงกันข้ามกับปีก่อน ส่วนหนึ่งของผู้เล่นไม่ได้มองไปที่โอหยางโชวด้วยความหวาดกลัวอีกต่อไป กลับกัน ดวงตาของพวกเขาแสดงถึงความกระตือรือร้นที่จะท้าทายเขา

เห็นได้ชัดว่า การแลกเปลี่ยนคะแนนความสำเร็จของไกอา ได้ผลักดันให้ผู้เล่นมี ความมั่นใจมากขึ้น

เหตุการณ์เช่นนี้จะเกิดขึ้นเพียงครั้งเดียวเท่านั้น ดูเหมือนว่าจะมีผู้เล่นจำนวนมาก ที่ ตัดสินใจเสี่ยงโชคครั้งใหญ่

แน่นอนว่า คนผู้เดียวไม่ได้น่ากลัว อย่างไรก็ตาม กิลด์และตระกูลขนาดใหญ่ เป็นสิ่ง ที่เขาควรจะกังวล

กลุ่มเหล่านี้ มีสมาชิกเป็นจำนวนมาก ตราบเท่าที่คนหนึ่งแลกเปลี่ยนเงินมาซัก 100,000-200,000 เหรียญทอง กิลด์หรือตระกูลเหล่านั้นก็จะมีเงินทุนปริมาณ มหาศาล

หลินชิงเปิดเผยกับโอหยางโชว่า กลุ่มทหารรับจ้างกุหลาบสงคราม-หิมะ รวบรวม เกงินไว้ได้ไม่กี่ล้านเหรียญทอง นอกจากนี้ สมาชิกจำนวนมากยังได้เก็บเงินบางส่วน ไว้กับตัวเองอีก

เมื่อโอหยางโชวได้ยินเช่นนั้น เขาก็เริ่มปวดหัว

เปรียบเทียบกันแล้ว ดินแดนซานไห่เป็นดังไข่ที่ยากจน

แน่นอนว่า ไม่มีใครจะใช้เงินทั้งหมดของพวกเขาในครั้งเดียว

ไม่อย่งนั้น มันก็เหมือนกับว่าพวกเขา ดื่มยาพิษเพื่อดับกระหาย

นักเศรษฐศาสตร์ที่มีความสามารถเล็กน้อย ก็สามารถจะบอกได้ว่า ผลกระทบที่ จำนวนเงินทุนมหาศาลไหลเข้าสู่ตลาดอย่างฉับพลันนั้น มันอันตรายมากเพียงใด

หากสถานการณ์นั้นเกิดขึ้น มันอาจจะทำให้ค่าเงินที่แลกเปลี่ยนมาลดลงถึง 10 เท่า

ไม่มีใครโง่

โดยทั่วไปแล้ว ผู้เล่นจะเก็บเงินของพวกเขาเอาไว้ และค่อยๆใช้จ่ายไปภายในเวลา ไม่กี่ปีข้างหน้านี้

ทุกคนรู้ว่า เมื่อเกมส์ดำเนินต่อไป จำนวนเงินทุนรวมจะยิ่งมากขึ้นเรื่อยๆ ในช่วงปีที่ 1 เพียงมีเงิน 100 เหรียญทอง ก็ได้รับพิจารณาว่าร่ำรวยแล้ว แต่ในตอนนี้ ทุกคนมี เงินนับแสนเหรียญทองอยู่ในมือของพวกเขา

เมื่อการผลิตเงินภายในเกมส์เพิ่มขึ้น เงินเฟ้อก็จะเกิดขึ้น นอกจากนี้ ไอเท็มที่มี ระดับสูงขึ้นและหายากขึ้น ก็จะมีราคาแพงมากขึ้นด้วย

ข่าวนี้ตระตุ้นความคิดบางอย่างในหัวของโอหยางโชว

เห็นได้ชัดว่า โอหยางโชวได้รับความคิดในระหว่างการแลกเปลี่ยนคะแนน ความสำเร็จนี้

ถ้าเขาสามารถดึงดูดผู้เล่นให้ฝากเงินเข้าไปในธนาคารสี่สมุทรได้ มันอาจจะเป็น โอกาสอันยิ่งใหญ่สำหรับธนาคาร

เกี่ยวกับเรื่องนี้ โอหยางโชวได้เรียกนายธนาคาร เมิ้งจี้ต้า มาพูดคุยเป็นพิเศษแล้ว สำหรับเรื่องเฉพาะเจาะจง เมิ่งจี้ต้าจะเป็นผู้ดำเนินการด้วยตัวเอง

.....

ขณะที่โอหยางโชวเดินเข้าไปในห้องสูท ทุกคนก็มารวมตัวพร้อมแล้ว ดูเหมือนว่า เขาจะใช้เวลาเดินเล่นมากเกินไปเล็กน้อย หลังจากนั้นไม่นาน งานประมูลก็เริ่มต้นขึ้นอย่างเป็นทางการ ในทางตรงกันข้ามกับปีก่อน งานประมูลในครั้งนี้ ไม่มีรอบอุ่นเครื่อง มันได้เข้าสู่การ ประมูล 10 รายการหลักในทันที อย่างเห็นได้ชัด ไกอารู้ดีว่า มีเศรษฐีหลายคนเข้า ร่วมงานี้

ดวงตาของพวกเขาจับต้องไปยังรายการที่ดีที่สุดทั้งสิบโดยอัตโนมัติ สำหรับรายการ ทั่วไป พวกเขาไม่ต้องการจะเสียเวลาจับจ้องเลยแม้แต่น้อย

เช่นเดียวกันปีก่อน ผู้ดำเนินงานประมูลบนเวที ยังคงเต็มไปด้วยความมั่นใจ สาว งามทั้งสิบ เดินตามหลังเขามา แต่ละคนถือถาดที่คลุมด้วยผ้าคลุมสีแดง

หลังจากที่แนะนำง่ายๆ งานประมูลก็เริ่มต้นขึ้น

"ตอนนี้ เราจะเริ่มจากรายการแรก" ผู้ดำเนินงานประมูลหัวเราะ

สาวงามคงแรกเดินออกมา และถึงผ้าคลุมออก เผยให้เห็นกระบี่เล่มหนึ่ง

"นี่เป็น 1 ใน 10 กระบี่ที่มีชื่อเสียง กระบี่ไท่อ้า มันเป็นกระบี่แห่งอำนาจ และอยู่ใน อันดับที่ 4 ราคาเริ่มต้น 53,000 เหรียญทอง และไม่มีราคาซื้อ เชิญเสนอราคาของ ท่านได้!" ผู้ดำเนินงานประมูลประกาศ

ขณะที่คำกล่าวของเขาดังออกไป ทั่วทั้งหอประมูลก็กลายเป็นโกลาหล

ไกอาตั้งใจจะให้ผู้เล่นทำการต่อสู้ครั้งใหญ่ มันไม่กำหนดราคาซื่ออย่างแท้จริง สิ่งนี้มี ความหมายว่า ไม่มีข้อจำกัดราคาสูงสุด

แม้แต่โอหยางโชวก็ไม่ได้คาดหวังว่า ไกอาจะเคลื่อนไหวเช่นนี้ และเพียงรายการแรก มันเป็นอาวุธระดับพระเจ้าแล้ว

บรรยากาศเริ่มเดือดพล่านด้วยความตื่นเต้น

ทุกคนมีความยินดีและกระตือรือร้นที่จะรับเอารายการนี้ไป

TWO Chapter 569 ยันต์โปรยเมล็ดถั่วให้กลายเป็นทหาร

ไกอาได้กำหนดราคาเริ่มต้นของกระบี่ไท่อำ ในราคาเดียวกับราคาสุดท้ายที่หลินชิง ซื้อกระบี่ฉีซิ่งหลงหยวนไป

"55,000 เหรียญทอง!"

"65,000 เหรียญทอง!"

...

"85,000 เหรียญทอง!"

"100,000 เหรียญทอง!"

ในเวลาไม่ถึง 10 นาที ราคาของกระบี่ไท่อ้า ก็ทะยานไปถึง 100,000 เหรียญทอง ส่วนที่เลวร้ายที่สุดก็คือ ยังไม่มีหน้าเก่าคนใดเปิดปากของพวกเขาเลย

ราคา 100,000 เหรียญทองนี้ เป็นเพียงสัญญาณการเริ่มต้นเท่านั้น

เมื่อราคาสูงขึ้น ใบหน้าของผู้ที่คุ้นเคยก็เริ่มเข้าร่วมการแข่งขัน

"150,000 เหรียญทอง!"

ผู้นำกิลด์เจียนฉีจังเหิง ยี่เจี้ยนสือหลาย เป็นผู้นำการทำลายความสงบนี้ ด้วยการ เพิ่มราคาอีก 50,000 เหรียญทอง ในครั้งเดียว เขาได้ทำการสร้างอุปสรรคขัดขวางผู้ เล่นส่วนใหญ่ในทันที

"200,000 เหรียญทอง!"

ผู้ที่เสนอราคาต่อจากนั้นก็คือ คนรักเก่าของยี่เจี้ยนสือหลาย เจี้ยนฉีเล่ยหยินจากถิง หยู

เมื่อยี่เจี้ยนสือหลายได้ยินการเสนอราคานี้ เขาก็มองไปที่เจี้ยนฉีเล่ยหยิน ด้วย ท่าทางที่เจ็บปวด และอารมณ์บนใบหน้าของเขาก็กลายเป็นเย็นชา เขาไม่คิดว่า เธอ จะแข่งขันกับเขาในรายการนี้

สิบกระบี่ที่มีชื่อเสียง เป็นอาวุธที่เหมาะที่สุดสำหรับผู้เล่นที่ใช้กระบี่เป็นอาวุธ

ยี่เจี้ยนสือหลายและเจี้ยนฉีเล่ยหยิน อดีตคู่รักคู่นี้ อาจถือได้ว่า เป็นคู่รักที่มีชื่อเสียง ด้านการใช้กระบี่มากที่สุดของเกมส์

อย่างไรก็ตาม พวกเขากลายเป็นผู้ดำเนินกิลด์ที่แตกต่างกัน

ดังนั้น พวกเขาทั้งสองจึงได้รับพิจารณาว่า เป็นคู่แข่งที่ทรงประสิทธิภาพมากที่สุด ของกันและกันสำหรับกระบี่ไท่อ้านี้ แต่ดูเหมือนว่า ยี่เจี้ยนสือหลายจะยอมหลีกทาง ให้เจี้ยนฉีเล่ยหยิน

มันเหมือนกับว่า ทั้งสองยังคงมีความรู้สึกเก่าๆต่อกัน

'อา...ความสัมพันธ์นี่ช่างซับซ้อนจริงๆ!'

โอหยางโชวหันไปทางเจี้ยนฉีเล่ยหลิย พวกเขาอยู่ในห้องเดียวกัน เนื่องจากเธอเป็น ส่วนหนึ่งของพันธมิตรซานไห่ อย่างไรก็ตาม เขาไม่สามารถมองเห็นอารมณ์ใดๆของ เธอได้

หัวใจของผู้หญิงนั้นยากจะมองผ่านได้

หลังจากที่ยี่เจี้ยนสือหลายยอมแพ้ มันดูเหมือนว่า เจี้ยนฉีเล่ยหยินจะเป็นผู้ชนะ และได้รับรายการนี้ได้ "250,000 เหรียญทอง!"

ในขณะนั้นเอง จู่ๆคนผู้หนึ่งก็เสนอราคาเพิ่มขึ้น เขาคือ ผู้นำของพันธมิตรดวงดาว สิงเจ่อจื่อเฉิน เห็นได้ชัดว่า ในฐานะลูกหลานตระกูลชั้นสูง เขามีเงินทุนและ ความสามารถในการมีส่วนร่วมกับเรื่องนี้

แม้ว่าการพัฒนาของพันธมิตรดวงดาวในชิงตูจะช้ากว่าที่เขาคาดการณ์ไว้ แต่ด้วย การสนับสนุนจากตระกูลของเขา เขาสามารถที่จะยืนได้อย่างมั่นคงในที่สุด

เนื่องจากพวกเขาได้เปิดเผยตัวตนต่อโลกแล้ว สิ่งเจ่อจื่อเฉินจึงยิ่งทะเยอทะยานมาก ขึ้น

อาชีพของเขาเป็นอาชีพซ่อนเร้น ผู้บ่มเพาะฉี กล่าวตามเหตุผลแล้ว เขาไม่ จำเป็นต้องใช้กระบี่ไท่อ้า ดังนั้น จึงไม่มีใครเข้าใจว่า เหตุใดเขาถึงเสนอราคา

เมื่อยี่เจี้ยนสือหลายเป็นเช่นนั้น ดวงตาของเขาก็กลายเป็นแข็งค้าง

พวกเขาทั้งสองเป็นพันธมิตรกัน การกระทำนี้ของสิ่งเจ่อจื่อเฉิน จึงทำให้ยี่เจี้ยนสือ หลายไม่พอใจเป็นอย่างมาก

แม้แต่ตี่เฉินก็ยังอดไม่ได้ที่จะขมวดคิ้ว เมื่อเห็นสถานการณ์เป็นนั้น

เหตุผลที่พันธมิตรดวงดาวสามารถยืนอย่างมั่นคงได้ในชิงตู ทุกคนเข้าใจอย่างชัดเจน ว่า พวกเขาอาศัยการสนับสนุนจากเจี้ยนฉีจังเหิง ถ้าไม่อย่างนั้น พันธมิตรเงาและ ศาลายี่เมิ่ง ซึ่งอยู่ภายใต้การสนับสนุนของพันธมิตรซานไห่ คงจะกวาดล้างพวกเขา ไปแล้ว

ในตอนนี้ สิงเจ่อจื่อเฉินกลับไปตระตุ้นคนรักเก่าของยี่เจี้ยนสือหลาย เขาเหนื่อยที่จะมีชีวิตอยู่แล้วหรือ? ตี่เฉินส่ายหัว นี่เป็นครั้งแรกที่เขาเริ่มชั่งน้ำหนักข้อดีข้อเสียในการกระทำของสิ่ง เจ๋อจื่อเฉิน

"300,000 เหรียญทอง!"

เห็นได้ชัดว่า เจี้ยนฉีเล่ยหยินไม่ยอมรับความพ่ายแพ้

ขณะที่เธอเสนอราคา หอประมูลทั้งหมดก็เริ่มีเสียงพูดคุยกันอย่างกว้างขวาง ไม่มีใครคาดคิดว่า เพียงแค่รายการแรก ก็มีราคาสูงถึง 300,000 เหรียญทองแล้ว เมื่อโอหยางโชวได้ยินการเสนอราคานี้ เขาก็ยอมแพ้เรื่องการประมูลในทันที เขาจะ

อยู่ที่นี่เพื่อความสนุกเท่านั้น

.....

แม้ว่าสิ่งเจ่อจื่อเฉินจะอยู่ฝ่ายพันธมิตรหยานหวง แต่เขาไม่ได้อยู่ในห้องสูทเดียวกับ ตี่เฉินและคนอื่นๆ เขาเลือกที่จะอยู่ห้องสูทของตัวเอง

ในขณะนี้ ภายในห้องสูทที่ 4 การสนทนาที่น่าสนใจกำลังเกิดขึ้น

"นายน้อย หยุดขณะที่พวกเรายังทำได้เถิด!"

คนที่กล่าวเป็นชายวัยกลางคน ที่นั่งอยู่ด้านหลังสิงเจ่อจื่อเฉิน

"ให้ข้าเล่นต่ออีกหน่อย!"

สิงเจ่อจื่อเฉินยิ้มกว้าง เขามั่นใจว่า เจี้ยนฉีเล่ยหยินจะเล่นด้วย เขาจึงกล้าที่จะเสนอ ราคาขึ้นไปอีก

เป้าหมายหลักของเขาก็คือ การสร้างปัญหาให้กับเธอ

การกระทำนี้ เป็นการทำร้ายคนอื่น โดยที่ตัวเองไม่ได้รับประโยชน์ใดๆ มันมีเพียง คนที่ประสาทเท่านั้น ถึงจะสามารถทำได้

"350,000 เหรียญทอง!"

ตามที่คาดไว้ สิงเจ๋อจื่อเฉินเสนอราคาอีกครั้ง

"400,000 เหรียญทอง!"

เจี้ยนฉีเล่ยหยินเสนอราคาอย่างเด็ดเดี่ยว

ครั้งนี้ ทั่วทั้งห้องโถงเงียบลง ไม่มีใครคาดคิดว่า ราคาจะสูงเช่นนี้

กิลด์นั้นมั่งคั่ง แต่เงินไม่ใช่กระดาษที่ไร้ประโยชน์ การซื้อาวุธระดับพระเจ้าด้วยเงิน ถึง 400,000 เหรียญทอง ของเจี้ยนฉีเล่ยหยิน จะทำให้เธอต้องเผชิญกับแรงกดดัน ภายในกิลด์อย่างมาก

หลังจากนั้นไม่นาน กระบี่ไท่อ้าก็เข้ามาอยู่ภายในมือของเจี้ยนฉีเล่ยหยินอย่างเป็น ทางการ

ผลของรายการแรก ทำให้ผู้ดำเนินงานประมูลเต็มไปด้วยความปิติยินดี และเขา เปิดเผยรายการที่สองด้วยรอยยิ้ม มันเป็นยันต์ขนาดเล็กๆชิ้นหนึ่ง

"ยันต์โปรยเมล็ดถั่วให้กลายเป็นทหาร หลังจากเปิดใช้งาน จะสามารถเรียกทหาร ชั้นสูง 50,000 นาย ออกมาได้ครึ่งวัน ราคาเริ่มต้น 60,000 เหรียญทอง ในทำนอง เดียวกัน ไม่มีราคาซื้อ เชิญเสนอราคาของท่านได้!" ผู้ดำเนินงานประมูลประกาศ

อากาศที่หอประมูลกลายเป็นเย็นลง

ครั้งนี้ ไกอาได้ผิดแปลกไปจากปกติจริงๆ สองรายการแรกเป็นสิ่งที่หายากทั้งคู่ ในฉับพลัน ดวงตาของผู้เล่นลอร์ดทั้งหมด ราวกับถูกไฟเผา จากความหมายของระบบ ทหารชั้นสูง คือ ทหารขั้น 7 หรือสูงกว่า ดินแดนของผู้ เล่นในปัจจุบัน มีจำนวนไม่ถึงเลขสามหลัก ที่มีมาตรฐานดังกล่าว

ทหารชั้นสูง 50,000 นาย มากพอจะตัดสินผลแพ้ชนะของสงครามได้

ที่น่ากลัวก็คือ การที่ทหาร 50,000 นายนี้ สามารถจะถูกเรียกใช้ได้ทุกเมื่อ ซึ่งจะทำ ให้ผู้ใช้หลบเลี่ยงสายตาของศัตรูได้อย่างสมบูรณ์ ถ้าใช้ในจังหวะที่ดี มันจะมี ประสิทธิภาพสูงเป็นอย่างมาก

ไม่ต้องสงสัยเลยว่า เหตุใดถึงมีระยะการใช้งานเพียงครึ่งวัน ไม่อย่างนั้น มันจะทรง พลังมากจนเกินไป

ถึงอย่างนั้น มันก็เป็นดั่งอาวุธของพระเจ้าสำหรับผู้เล่นลอร์ด มันคุ้มค่าที่จะต่อสู้เป็น อย่างมาก

"200,000 เหรียญทอง!"

เพียงแค่การเสนอราคาครั้งแรก ก็ได้ทำลายความหวังของลอร์ดส่วนใหญ่ไปแล้ว

"250,000 เหรียญทอง!"

"300,000 เหรียญทอง!"

ราคาเสนอพุ่งขึ้นอย่างรวดเร็ว

มันเกือบจะทำลายสถิติราคาประมูลกระบี่ไท่อ้าแล้ว

"400,000 เหรียญทอง!"

คนที่เสนอราคาเป็นคนที่ร่ำรวยที่สุดในบรรดาลอร์ด ชุนเซิ่นจุน

เมื่อโอหยางโชวได้ยินการเสนอราคา เขาก็มองไปที่ไป๋ฮัวและกล่าวว่า "เขาจำเป็น จะต้องใช้รายการนี้หรือ?"

"มันคงจะช่วยให้เขาดูดีขึ้นได้ล่ะมั้ง!" ไปฮัวตอบ

โอหยางโชวพยักหน้า และหันกลับไปดูสถานการณ์การประมูล

"450,000 เหรียญทอง!"

เพียวหลิงฮวนเสนอราครา

โอหยางโชวสังเกตเห็นว่า ก่อนที่เพียวหลิงฉวนจะเสนอราคาของเขา เขาได้ แลกเปลี่ยนความเห็นกับสีอ๋งป้า

TWO Chapter 570 ยี่จิงจิน

เมื่อโอหยางโชวสังเกตเห็นการกระทำเล็กๆน้อยๆของชุนเซิ่นจุน จึงเป็นธรรมดาที่ผู้ ที่อยู่ในห้องสูทเดียวกับเขา ก็จะสังเกตเห็นได้อย่างชัดเจนเช่นกัน มันทำให้คิ้วของ ชุนเซิ่นจุนขมวดแน่น

"พวกเราจะต่อสู้กันเองหรือ?" ชุนเซิ่นจุนไม่ได้มองไปที่เพียวหลิงฮวน แต่มองไปที่ สีอ๋งป้า

เพียงหลิงฮวนเกิดมาในตระกูลเล็กๆ เขาคงจะไม่สามารถแลกเปลี่ยนคะแนน ความสำเร็จกับเงินปริมาณมหาศาลได้อย่างแน่นอน ดังนั้น การที่เขาใช้เงินมหาศาล เช่นนี้ จะต้องเป็นสีอ๋งป้าที่สนับสนุนเขาอย่างแน่นอน ในขณะที่เพียวหลิงฮวนรวบรวมกองทัพพันธมิตร เพื่อโจมตีแคว้นจางฉู่ เป็นสีอ๋งป้า ที่อยู่เบื้องหลังเขา

ชุนเซิ่นจุนรู้เหตุผลดี เขาจึงมองไปที่สีอ๋งป้า แทนที่จะเป็นเพียวหลิงฮวน

เมื่อเพียวหลิงฮวนเห็นการกระทำของชุนเซิ่นจุน ใบหน้าขอเงขาก็กลายเป็นอึดอัด มันเหมือนกับว่า เขากำลังถูกมองลงมาอย่างดูถูก

"มันไม่จำเป็น" สีอ๋งป้าพยักหน้า

เมื่อชุนเซิ่นจุนได้ยินคำตอบนี้ เขาก็รู้สึกยินดีและคิดว่า สีอ๋งป้าวางแผนที่จะ ประนีประนอม แม้เขาจะรู้สึกประหลาดใจ แต่เขาก็รู้สึกว่ามันเป็นไปตามที่เขาคาด ไว้ ชุนเซิ่นจุนไม่คิดว่า สีอ๋งป้าจะต้องการเป็นศัตรูกับเขาเพียงเพราะเพียวหลิงฮวน

ใครจะรู้ว่า คำกล่าวต่อไปของสีอ๋งป้า จะฉุดชุนเซิ่นจุนลง "เนื่องจากเจ้า ตรงไปตรงมา ข้าก็คงต้องขอบคุณล่วงหน้าแล้ว!"

สีอ๋งป้ามองไปที่ชุนเซิ่นจุนด้วยรอยยิ้มซุกซน มันเต็มไปด้วยความยินดีที่เขาสามารถ จมเรือของชุนเซิ่นจุนได้

ใบหน้าของชุนเซิ่นจุนกลายเป็นดำทมึนทันที

"มาลองดูว่า ใครจะเหนือกว่า!" ชุนเซิ่นจุนกล่าวออกมาอย่างเย็นชา

ในตอนนี้ ความขัดแย้งของทั้งสอง ได้มาถึงจุดที่ไม่อาจจะแก้ไขได้แล้ว

ตี่เฉินนั่งเงียบๆอยู่ข้างๆ โดยไม่ได้กล่าวอะไรออกมา อย่างไรก็ตาม สายตาของเขา กลายเป็นซับซ้อนมากขึ้น

แม้พันธมิตรหยานหวงจะมีเบื้องหลังที่แข็งแกร่ง แต่รอยร้าวภายในของพวกเขากลับ แย่ลงเรื่อยๆ ไม่มีใครรู้ว่า พันธมิตรจะพังทลายลงเมื่อใด การแลกเปลี่ยนที่เกิดขึ้น ทำให้ชุนเซิ่นจุนต้องการจะยกฐานะภายในพันธมิตรของ เขาขึ้น

อย่างไรก็ตาม ไม่ว่าจะเป็นตี่เฉินหรือสีอ๋งป่า ไม่มีใครยินดีจะให้เขาขึ้นมา

ด้วยมีทั้งสามอยู่ร่วมกัน มันเพียงพอจะผลักดันพันธมิตรไปสู่อนาคตที่ไม่รู้จัก ความ ร่วมมือระหว่างผู้แข็งแกร่ง จำเป็นจะต้องมีผู้ยอมประนีประนอม

ไม่อย่างนั้น พวกเขาจะปะทะกันเอง และบาดเจ็บกันทั้ง 2 ฝ่าย

ในด้านนี้ ลูกหลานตระกูลชั้นสูง อยู่ห่างไกลจากระดับผู้อาวุโสในตระกูลของพวก เขา

ตระกูลชั้นสูงแต่ละตระกูล พยายามใช้โอกาสนี้ในการปลุกปั้นและฝึกฝนลูกหลาน ของพวกเขา

สิ่งที่สำคัญที่สุด เพื่อรักษาเสถียรภาพของพันธมิตร พวกเขาจำเป็นจะต้องเลือกผู้นำ อย่างไรก็ตาม ตั้งแต่ที่ตี่เฉินล้มเหลวและพ่ายแพ้ ตำแหน่งผู้นำพันธมิตรหยานหวงก็ ถูกปล่อยว่างเอาไว้

บรรยากาศในห้องสูทที่ 2 กลายเป็นแปลกประหลาด

แน่นอน การประมูลยังคงดำเนินต่อไป

"550,000 เหรียญทอง!"

ชุนเซิ่นจุนเสนอราคาที่ทำให้ทุกคนรู้สึกสิ้นหวัง

ไม่ว่าไอเท็มนี้จะพิเศษเพียงใดก็ตาม ราคา 550,000 เหรียญทอง ก็ยังถือว่าสูง เกินไป

"560,000 เหรียญทอง!"

เพียวหลิงฮวน หรือในความจริงก็คือ สีอ๋งป้า ยอมรับการท้าทาย

"580,000 เหรียญทอง!" ชุนเซิ่นจุนไม่ลังเลที่จะเสนอราคาเพิ่มแม้แต่น้อย

"590,000 เหรียญทอง!"

"600,000 เหรียญทอง!"

ในที่สุด ชุนเซิ่นจุนก็ผลักดันราคามาสู่จุดสูงสุดใหม่ บรรยากาศในหอประมูล กลายเป็นเยือกแข็ง ขณะที่ทุกคนได้เห็นการต่อสู้ภายในพันธมิตรหยานหวง แบบหัว ชนหัว

เมื่อเห็นว่าเพียวหลิงฮวนต้องการจะเสนอราคาอีกครั้ง จานหลางผู้ยืนอยู่นิ่งเฉยมา ตลอดก็กล่าวขึ้นว่า "พี่ชายสีอ๋งป้า หยุดเพียงเท่านี้เถิด ไม่มีความจำเป็นจำจะต้อง ทำเช่นนี้เลย"

มีเพียงจานหลางเท่านั้น ที่พอจะหยุดความขัดแย้งภายในในปัจจุบันได้ สำหรับตี่เฉิน เขามีความขัดแย้งกับทั้งสอง เขาจึงไม่สามารถจะกล่าวอะไรออกมาได้

ตามที่คาดไว้ สีอ๋งป้าเปลี่ยนเป็นเคร่งขรึม ขณะที่เขาได้ยินสิ่งที่จานหลางกล่าว

ในสงครามทำลายกลุ่มกบฏหวงเฉา ทั้งสองมีความสัมพันธ์ที่ใกล้ชิดกัน ทั้งสองเป็น เพื่อนบ้านกัน และยังคงมีโอกาสมากมายที่จะทำงานร่วมกันในอนาคต

ดังนั้น สีอ๋งป้าจึงจำเป็นจะต้องพิจารณาถึงคำกล่าวของจานหลาง นอกจากนี้ ราคา ในปัจจุบัน ก็ใกล้เคียงกับราคาสูงสุดที่เขากำหนดไว้แล้ว

เมื่อคิดได้แล้ว เขาก็พยักหน้าไปทางเพียวหลิงฮวน เขามีบุคลิคที่น่ากลัวอย่างแท้จริง เขาเป็นคนที่รู้ว่าเมื่อไหร่ควรจะเริ่มและเมื่อไหร่ควรจะหยุด

เมื่อจานหลางเห็นเช่นนั้น เขาก็ยิ้มออกมาอย่างยินดี

สีอ๋งป้าเห็นแก่หน้าของเขา และเคารพเขา มันจึงทำให้เขารู้สึกเป็นเกียรติ ความขัดแย้งขนาดใหญ่ สิ้นสุดลงด้วยเหตุนี้

ตี่เฉินรู้สึกท้อแท้อย่างมาก เขาจึงเพียงแค่นั่งเงียบๆ

เมื่อควบกำหนดเวลาแล้ว รายการที่สามก็ถูกเปิดเผยออกมาอย่างรวดเร็ว มันเป็น หนังสือเล่มหนึ่ง

"ยี่จิงจิน(ศิลปะการเปลี่ยนเส้นเอ็น) เทคนิคการบ่มเพาะกำลังภายในระดับ จักรพรรดิ มันมีผลมหัศจรรย์ในการเปลี่ยนเส้นเอ็น และชำระล้างกระดูก ราคา เริ่มต้น 50,000 เหรียญทอง ไม่มีราคาซื้อ เชิญเสนอราคาของท่านได้!" ผู้ ดำเนินงานประมูลประกาศ

ทุกคนในประเทศจีนเคยได้ยินชื่อนี้

ปฏิเสธไม่ได้ว่า ไม่ว่าจะเป็นผู้เล่นนักผจญภัยหรือผู้เล่นลอร์ด ทุกคนต่างก็ปรารถนา เทคนิคการบ่มเพาะนี้ การจะได้รับคู่มือบ่มเพาะที่ยอดเยี่ยมเช่นนี้ จะต้องพึ่งพาโชค ดีอย่างถึงที่สุดเท่านั้น

ผู้ที่ได้รับเทคนิคการบ่มเพาะนี้ จะเหมือนกับว่าได้รับพรตลอดชีวิต

โดยเฉพาะกับผู้เล่นที่บ่มเพาะร่างกายจริง และบ่มเพาะอวัยวะ มันจะยิ่งมีคุณค่า อย่างมาก

สำหรับโอหยางโชว การได้บุ่มเพาะเทคนิคการบุ่มเพาะกำลังภายในของจักรพรรดิ เหลือง เป็นดั่งพรที่เขาได้รับจากพระเจ้า โดยการบุ่มเพาะนี้ ทำให้ระดับสิทธิ์ของเขา เลื่อนขึ้นถึง 2 ระดับ หากมีคนรู้เรื่องนี้ พวกเขาคงจะรู้สึกอิจฉาเป็นอย่างมาก มองไปที่ทุกคน ไม่มีใครต้านทานความปรารถนายี่จิงจินได้ ภายในห้องสูทที่ 1 หลินชิงรู้สึกตื่นเต้นเป็นอย่างมาก

เนื่องจากเธอได้ระกระบี่ฉีซึ่งหลงหยวนแล้ว เธอจึงมุ่งมั่นที่จะหาเทคนิคการบ่มเพาะ ชั้นสูง เพื่อเสริมสร้างความแข็งแก่งของเธอให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น เพลงกระบี่ที่เธอฝึกฝน ในปัจจุบัน อยู่ในระดับกษัตริย์ เธอจึงใช้มันชั่วคราว

ดังนั้น ในปัจจุบัน เธอจึงยังขาดเพียงเทคนิคการบ่มเพาะกำลังภายใน

ในช่วงปีใหม่ปีที่แล้ว ปิงเอ๋อได้รับหัวใจพระสูตรหวู่โกว คนที่รู้สึกอิจฉามากที่สุดก็คือ หลินชิง

ในความสามารถทางการเงิน กลุ่มทหารรับจ้างกุหลาบสงคราม-หิมะ อยู่ในอันดับที่ 1 หรือ 2 จากกิลด์ทั้งหมด

รายการนี้เป็นที่สนใจจากเจี้ยนฉีเล่ยหยิน ที่เพิ่งจะได้รับกระบี่ไท่อ้ามาเช่นกัน เธอมีความคิดเช่นเดียวกับหลินชิง

นอกจากพวกเธอแล้ว รายกายนี้ยังดึงดูดแสงจันทร์เหนือแม่น้ำ, จี้หยิงฮู และเมิ่ง หยุนถันติง ซึ่งเป็นเหล่าผู้นำกิลด์ในพันธมิตรซานไห่ คนเดียวที่ไม่สนใจก็คือ ฉิงซือ โก่ว

สำหรับไป๋ฮัว, ซุ่นหลงเตียนเซว่, กงเฉิงซี และคนอื่นๆ พวกเขาก็ต้องการรายการนี้ แต่พวกเขาขาดความสามารถในการจะได้รับมันมา

พวกเขาก็เหมือนกับโอหยางโชว มาที่นี่เพียงเพื่อดูเท่านั้น การเดินทางมาครั้งนี้ ก็ เพื่อเข้าร่วมความสนุก ไม่มีอะไรอื่นอีก ตั้งแต่ที่เฟิงฉิวฮวงสูญเสียการสนับสนุนจากตระกูล เธอก็อยู่ในสถานการณ์ที่ไม่ต่าง จากพวกเขานัก

อาจกล่าวได้ว่า งานประมูลครั้งที่ 3 นี้ ถูกกำหนดเป็นเวทีต่อสู้ระหว่างกิลด์และ ตระกูลที่โดดเด่น คนอื่นๆรวมถึงโอหยางโชว สามารถทำได้เพียงดูอยู่ข้างนอก เท่านั้น